

[Juul Madsen.]

vegne tilsiger, at vi går til udvalgsarbejdet med stor interesse for denne sag og med en velvillig indstilling over for de mange positive ting, der også er i lovforslaget.

Axel Sørensen: Vedrørende det foreliggende forslag til en ny jagtlov vil jeg gerne give udtryk for, at det radikale venstres folketingsgruppe kan give lovforslaget sin principielle tilslutning.

Indtrykket af lovforslagets hovedpunkter er, at ved en gennemførelse af disse sikres Danmarks fauna og i takt hermed uddannes en jægerstand, der forstår vildtets rette røgt og pleje i forbindelse med en fornuftig beskyddning i jagtsæsonen.

Når man nu har ment, at tidspunktet er inde til en revision af jagtloven af 1931, er årsagen nok to ting: at antallet af jægere er vokset til over 100.000, og at der er en tilgang hvert år på 10.000 nye førstegangs-jægere. En vildtbestand på vore land- og søområder kan ikke længere opretholdes og endnu mindre øges, uden at man gennem nye jagt- og fredningsbestemmelser giver vildtet den hjælp, der skal forhindre, at flere arter inden for fugle- og vildtbestanden forsvinder totalt fra vore områder. Man må derfor stort set hilse det arbejde med tilfredshed, der fra sagkyndig side i jagtlovskommissionen er gjort med hensyn til jagt- og fredningsbestemmelserne. Jeg anerkender det store arbejde, men vil dog gerne på et enkelt område henlede opmærksomheden på, at man burde have fredet såvel musvågen som duehøgen totalt, da disse rovfugle er ved at være sjældne fugle. Kunne man ikke enes om en total fredning, burde man i alt fald indskrænke jagttiden til 2 måneder i stedet for 4 måneder. I lovforslaget står der, at de må jages fra 1. november til 29. februar, og jeg synes ikke, det er fair at skyde disse fugle, når de i januar-februar måned kan være forkomne af vinteren; men forhåbentlig bliver der en mulighed for i udvalget at nå frem til en ændring af fredningsbestemmelserne til fordel for de to nævnte fuglearter.

Det radikale venstre finder det rigtigt, at man bevarer og nu får yderligere mulighed for en udbygning af vildtreservaterne, og at der nedsættes et vildtnævn til varetagelse heraf.

De nye bestemmelser i lovforslaget om, at

enhver nyttilkommen jæger forud for sin første erhvervelse af et jagttegn skal aflægge og bestå en jagtprøve, er måske nok en af de mest aktuelle ting i lovforslaget, og der kan være forskellig opfattelse af, om det er rigtigt at lovfæste dette; det er tilfældet i min gruppe. Men dette til trods har det radikale venstre den indstilling, at der på en eller anden måde bør ske en ændring i, at en hvilken som helst person i dag uden nogen bestemmelse herom kan købe sig et haglgevær og dertil hørende jagtpatroner uden at have nogen adgang til et jagtterræn og uden at have kendskab til omgang med skydevåben. Vi anser et jagtgevær i ukyndiges hænder for at være et farligt våben. Det må derfor ud fra samfundsmæssige hensyn være et rimeligt forlangende, at alle, der ønsker at erhverve og anvende våben til jagtbrug, inden de kan få udstedt deres første jagttegn, aflægger en praktisk prøve for rette vedkommende i jagtvåbens rette brug i forbindelse med, at de godtgør teoretisk kendskab til de gældende jagt- og fredningsbestemmelser. Jeg tror, det vil være et rimeligt forlangende, som jeg håber vi kan blive enige om. Hvor og for hvem den nye jæger skal aflægge den foreslåede prøve, kan vi forhåbentlig opnå enighed om i udvalget. Personlig synes jeg, at man kunne lade det være formanden for sognejagtforeningen, der jo må være en kyndig og kvalificeret jæger for at opnå den betroede stilling at være formand for jægerne i sognet, man skulle aflægge prøven for, hvorefter han kunne udstede attesten om den aflagte prøve, som den vordende jæger så kunne aflevere til politiet ved udstedelsen af jagttegnet.

Må jeg endvidere sige, at jeg ikke forstår, hvorfor den krone, man betaler til politiet for at få et jagttegn udstedt, skal forhøjes til 3 kroner, samtidig med at man forhøjer prisen for et jagttegn med 20 kr. til 45 kr.; men også det vil vi gerne tale om i udvalget.

Et andet spørgsmål til den højtærede landbrugsminister er, om vi ikke snart i de nordiske lande kan blive enige om, at et jagttegn udstedt til en jæger i et af de nordiske lande har gyldighed ved jagtbesøg i et andet nordisk land. Det er et emne, som det i og for sig ville være rimeligt at drøfte under Nordisk Råds forhandlinger. Jeg synes, det vil være en rimelig ordning; der forlanges jo ikke et nyt førerbevis udstedt,